

ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 203/23

Люксембург, 21 декември 2023 г.

Решение на Съда по дело C-333/21 | European Superleague Company

Правилата на ФИФА и УЕФА за предварително разрешаване за междуклубни състезания по футбол като Superleague нарушават правото на Съюза

Всъщност те противоречат на конкурентното право и на свободното предоставяне на услуги

Правилата на Международната федерация на футболните асоциации (ФИФА) и на Съюза на европейските футболни асоциации (УЕФА), съгласно които създаването на всеки проект за ново състезание между футболните клубове, какъвто е Superleague, зависи от издаване от тяхна страна на предварително разрешение, и с които на клубове и на играчи се забранява да участват в него, като в противен случай се налагат санкции, са незаконосъобразни. Всъщност правомощията на ФИФА и УЕФА не са регламентирани от никакъв критерий, който да гарантира техния прозрачен, обективен, недискриминационен и пропорционален характер.

Освен това правилата, с които на ФИФА и УЕФА се предоставя упражняването на изключителен контрол при използването с търговска цел на свързаните с тези състезания права, могат да ограничават конкуренцията, като се има предвид тяхното значение за медиите, потребителите и телевизионните зрители в Съюза.

ФИФА и УЕФА са частноправни сдружения със седалище в Швейцария. Те имат за цел да популяризират и регламентират футбола на световно и европейско равнище. Те приемат правила, които им дават право да разрешават провеждането на междуклубни футболни състезания в Европа и да използват съответните различни медийни права.

Дванадесет европейски футболни клуба¹ са взели решение да осъществят проект чрез испанското дружество **European Superleague Company** за ново състезание по футбол: **Superleague**.

ФИФА и УЕФА се противопоставят на този проект. Те отправят заплахи, че ще налагат санкции на клубовете и играчите, които биха решили да участват в този проект.

European Superleague Company предявява иск срещу ФИФА и УЕФА пред Търговския съд на Мадрид, Испания, тъй като счита, че техните правила относно разрешаването на състезанията и използването на медийните права нарушават правото на Съюза. Тъй като има съмнения в това отношение по-специално с оглед на факта, че ФИФА и УЕФА имат монополно положение на този пазар, испанският съд отправя запитване до Съда.

Съдът констатира, че организирането на **междуклубни футболни състезания и използването на медийни права** очевидно са **икономически дейности**. Следователно при тях **трябва** да се **спазват**

правилата относно конкуренция, както и свободите на движение, макар и упражняването на икономическа дейност в областта на спорта да се характеризира с определени особености, като например съществуването на сдружения с регулаторни, контролни и санкционни правомощия. Съдът констатира също, че успоредно с тези правомощия самите ФИФА и УЕФА организират футболни състезания.

На следващо място, Съдът приема, че когато предприятие с господстващо положение разполага с **правомощието да определя условията, при които потенциално конкурентни предприятия могат да навлязат на пазара**, това правомощие **трябва**, предвид породения от него риск от конфликт на интереси, да бъде **обвързано с критерии, които могат да гарантират неговия прозрачен, обективен, недискриминационен и пропорционален характер**. Правомощията на ФИФА и УЕФА обаче **не са регламентирани от какъвто и да било критерий от такова естество**. Следователно ФИФА и УЕФА са в положение на злоупотреба с господстващо положение.

Освен това предвид произволния характер на техните правила за разрешаване, контрол и санкциониране, последните трябва да се квалифицират като необосновано ограничение на свободното предоставяне на услуги.

Все пак състезание като **проекта за Superleague** не трябва непременно да бъде разрешено. Всъщност, след като Съдът е запитан по принцип относно правилата на ФИФА и УЕФА, в решението си той **не заема становище по този конкретен проект**.

Едновременно с това Съдът отбелязва, че **правилата на ФИФА и на УЕФА относно използването на медийни права могат да бъдат в ущърб на европейските футболни клубове, на всички предприятия с дейност на медийните пазари и в крайна сметка на потребителите и телевизионните зрители, като им попречат да се възползват от нови състезания, които са потенциално иновативни или интересни**. Търговският съд на Мадрид следва обаче да провери дали от тези правила все пак могат да се ползват различните участници във футбола, например като се гарантира солидарно преразпределяне на приходите от посочените права.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки в рамките на отнесен до тях спор да се обърнат към Съда с въпрос за тълкуването на правото на Съюза или за валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. По него следва да се произнесе националната юрисдикция в съответствие с акта на Съда. Актът на Съда обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ за медиите, който не обвързва Съда

[Пълният текст на съдебното решение и евентуално резюмето](#) му се публикуват на уебсайта CURIA в деня на обявяването му.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 4293

Кадри от обявяването на решението могат да се намерят на [„Europe by Satellite“](#) ☎ (+32) 2 2964106.

Поддържайте връзка!

¹ Първоначално става дума за следните клубове: в Испания — Club Atlético de Madrid, Fútbol Club Barcelona и Real Madrid Club de Fútbol; в Италия — Associazione Calcio Milan, Football Club Internazionale Milano и Juventus Football Club; в Англия — Arsenal Football Club, Chelsea Football Club, Liverpool Football Club, Manchester City Football Club, Manchester United Football Club и Tottenham Hotspur Football Club.